

Έφημερίς που τὴν γράφει ὁ Σουρῆς.

Ἔβδομος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ἔτος χίλια ὀκτακόσια κι' ἑννεῖντα... τί καλά!
περυσέματα καὶ πλούτη μᾶς ἐπῆραν τὰ μαλάδι

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολή. — ἑνδιαφέρουσα πολὺ.

Ὁ Ρωμῆς τὴν ἑβδομάδα — μόνο μὴ φορῆ θὰ βγαίνῃ,
κι' ἔσαν ἔγω ἱστανίδα — κι' ἔσπευ μού κατεβαίνει.
Συνορωμαῖς θὰ δέχομαι — ἡσιπὶ λαπὴ δὴν ἔχωμα,
καὶ στῶν Ἀθηνῶν τὴν πόλιν — καὶ εἰς τὴν ἄλλοδαπήν,
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα δὴν — δίχως νάξια κι' ἔντροπήν.

Συνορωμὴ γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο,
γιὰ τὰ ἔξνα ὅμως μέρη — δεκαπέντε καὶ ὅτ'ο χέρι.
Κι' ἕνα ὄλλο ἂν κρατῆς — ἔγινες συνορωμῆς,
κι' ὅποιος τὸν παρὸ δὴν δίδει — θὰ τὸν φῆ μᾶλλον αὐτῆ.
Γράμματα καὶ συνορωμαί — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμὲ,
γιὰ τὴ σὰρα καὶ τὴ μέρα — κάθε ὄλλο μὲ δασέρα.

Τοῦ Δεκεμβρίου πέμπτη καὶ δεκάτη
κι' ἐλύσσαζαν οἱ φίλοι Κορδονάτοι.

Εἰκοσι δύο ποῦντος καὶ τρακόσια,
καὶ ὅτῃ Βουλῆ ἀφρίζει κάθε γλῶσσα.

Παιδὴν τοῦ Δεληγγάνη,
που ὅ,π θέλει κάνει.

Εἰς τὸ πόδι, Κορδονάτοι, καὶ κτυπᾶτε μ' ἀπονιὰ
τὸν Τρικούπη τὸν προδότη, τὸν Τρικούπη τὸν φονεῖ.
Ἔξω ἔξω μὲ τὴν σκούπα, ἔξω ἔξω μὲ τὸ σφῆρι,
μοναχὰ δι' ἐπεμβάσεις ὁ καθένας ἀς παρλάρη.
Ἔξω ἔξω πᾶς κανάγλας τοῦ Τρικούπη Βουλευτῆς,
ἴτσι θέλει καὶ ὁ νόμος κι' ὁ κλεινὸς Μπακλωματῆς.

Εἰς τὸ πόδι, Κορδονάτοι, καὶ κτυπᾶτε μ' ἀπονιὰ
τὸν Τρικούπη τὸν προδότη, τὸν Τρικούπη τὸν φονεῖ.
Ὅποιος εἶναι δντως φίλος ἀς μὴ στίκεται κωθρὸς
κι' ἀς κτυπᾷ τοὺς πουλημένους τοῦ Ἑγγλέζου τοῦ ὑπόλου...
ὁ Τρικούπης εἶναι μόνον τῆς Ἑλλάδος ὁ ἔχθρὸς,
ὅπως εἶπε καὶ τὸ στόμα τοῦ Παπακαργανακοπούλου.

Ποῖος ἀσίχνης σὰν κι' ἐμένα ὅτ'ο παζάρι περπατᾷ;
εἰς τὸ βῆμα ὁ καθένας ἀς παρλάρη κατὶ τί.
Ἔξω ἔξω τοῦ Τρικούπη δλ' ἡ σὰρα καὶ ἡ μέρα,
εἰς τὸ βῆμα κι' ἡ Γουστῆρα καὶ ὁ Τράκας μὲ τὴν κλᾶρα.
Ριζιτέ τους μὲς ὅτ'ο κάρο, ὅτ'ον μακρὸ τὴν ἀραμπᾶ...
κτύπα κτύπα τὸ κουδοῦνι, Κουδονάτε Τσαρλαμπᾶ.

Ἄς πατάξωμεν τοὺς δόλους τοῦ μεγάλου Ἀντακίδα
κι' ἀκυρώσατε ἀμέως τὴν Φθιωτιδο-Φωκίδα.
Εἰς τὸ βῆμα μὲ καὶ ἄλλη λιγυρόφωνη γαλιάνδρα,
εἰς τὸ βῆμα τὸ τοῦζλοῦκα καὶ τοῦ ρήτορος Δαγρί,
καὶ κτυπᾶτε καὶ κτυπᾶτε τὸν παμπόνηρον τὸν ἄνδρα,
γιὰ νὰ πάρете ρουσοφίτζα καὶ παπούτσι μὲ σαγρί.

Ἄπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ γερά
καὶ σὰν πρῶτ' ἀνδρειωμένη... ὦχ! Τρικούπη φουκαρᾶ!
Ἐκεῖ μίστα κατοικοῦσις φοβισμένη μὲ ἄτροπή
κι' ἕνα στόμα καρτερούσης ἔβγα πάλι νὰ τοῦ πῆ.
Ἄλλ' ἔγω μὲ τὸ Κορδῶνι φυγαδεῖω τὴν σκλαβιά
καὶ τινάζω τοῦ Τρικούπη κάθε γούνα καὶ προβιά.

Ποῖος μεγάλος Ναπολιῶν σὰν κι' ἐμένα περπατᾷ;
ἀς γενοῦν κι' οἱ Κορδονάτοι Ποσαπέρηδες κι' αὐτάι.
Ἀκυρώσατε καὶ δλην τὴν παράνομον Δωριδα
καὶ ὁ Κάβσας θὰ σὰς δώσῃ τὴν ἀνάλογον μεριδα.
Ἔξω ἔξω κι' ὁ Καναρῆς μὲ τὰθάνατα Ψαρά...
ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ γερά.

